

MARTHE RAMM FORTUN & ANDREA GALIAZZO

Pink Glass Swan

18. november 2022 - 19. februar 2023

På et hospital i Bruxelles i 2015 får Marthe Ramm Fortun og Andrea Galiazzo deres datter Leda, hun fødes for tidligt, og de er nødsaget til at være indlagt længe, mens barnet kæmper for sit liv. Hospitalet bevogtes af bevæbnede soldater grundet terrorangrebene i Paris samme år. Forældreparret oplever det som om, at sårbarheden og faren ved den livstruende tilstand, Leda befinder sig i, bliver afspejlet udenfor i en større skala. De oplever som mange forældre før dem, at de lige så stille må genopfinde deres eksistens som mennesker, der nu både skal være forældre og kunstnere, og at de må forsøge at omsætte grænser til ressourcer.

I udstillingsrummet Skibet hænger en gobelin af Galiazzo, hvorpå der står (oversat til dansk): "Se på os, så trætte og opslugte af selvpålagt overarbejde, men frustrerede, når vi ikke kan arbejde med al smerten præget af mindeværdige øjeblikke og børnene, der leger rundt, og vi går stadig så pænt klædt alt taget i betragtning, gør vi ikke". Det er faderens egen stemme og de afbillede menneskers, og det fortæller bl.a. om hvordan det private liv og arbejdslivet er uadskilleligt. Er det modernismens våde drøm, når liv og kunst bliver forenet, eller er det neoliberalismens: Den fleksible, flydende og kreative arbejdsform, der tilpasser sig og er produktiv i enhver given tilstand?

Pink Glass Swan er en videreudvikling af udstillingen *Leda og Svanen*, som Ramm Fortun og Galizzio lavede i 2019 i Oslo. Til udstillingen i HFKD har parret bygget et rum i rummet. Den eneste indgang er i samme højde, som datteren Leda var i 2019, hvor kunstnerne påbegyndte udstillingen. For at få adgang til rummet må man gøre det i børnehøjde.

I tilblivelsen af udstillingens værker ser man spor af en forhandling mellem forældreskabets omsorg og arbejdet som kunstner, og i et mere konkret udgangspunkt, en lavpraktisk nødløsning, som fandt sted, da parret i en periode boede med Leda på et residency i Paris: Lejlighed og atelier, ét og samme sted. Her dækkede parret alle vægge til med papir, sådan at Leda kunne gå rundt og tegne, hvor hun ville. Ved at udstille tegningerne som værker udviser Ramm Fortun og Galiazzo grænserne mellem det private og det offentlige, arbejde og familie, som streges op på ny. Barnets tegninger er en form for markering af en rum tid: forældrenes tid til arbejde og til egne tanker. Et forsøg på koncentration på lånt tid.

Titlen *Pink Glass Swan* er hentet fra forfatter, kurator, kritiker og feministisk aktivist Lucy R. Lippards essaysamling af samme navn fra 1996. *Pink Glass Swan*, eller "den lyserøde glassvane", bliver for Ramm Fortun og Galiazzo en fællesbetegnelse for de fortællinger, vi tager med os og de, vi bryder med. Den bliver et prisme, der kan bryde fortiden op, sådan at klasse, køn og kultur bliver lyst op og anskueliggjort som de foranderlige størrelser, de er. Med "myter, der kredser om os som gamle venner" har duoen lavet en installation centreret omkring selvbiografiske oplevelser, feministisk aktivisme, den græske myte om Leda og Svanen og tegningerne af deres datter.

Ved åbningen vil Marthe Ramm Fortun stå for en performance i udstillingen. Desuden har kunstnerne Melanie Kitti og Anna Sofie Mathiasen skrevet et digt hver til udstillingen.

Marthe Ramm Fortun (f. 1978, Oslo) bor og arbejder i Oslo, Norge, hvor hun er adjungeret professor ved Kunsthøgskolen i Oslo. Fortun er uddannet fra University of the Arts, London, New York University, New York og HISK – Higher Institute of Fine Art, Gent. Seneste soloudstillinger omfatter *Skriver for ikke å skade* på Femtensesse, Oslo (2022); *TA VARE!* hos Kunstnerforbundet, Oslo (2019); *Stones to the Burden* på Munchmuseet, Oslo (2016) og *Skrive byen, skrive den om* på UKS, Oslo (2014). Hendes arbejde har været med på adskillige gruppeudstillinger og biennaler i Norge og i udlandet, herunder Kistefos Museum, Jevnaker; Musée d'Art Contemporain, Montreal; Monnaie de Paris, Paris; Gladstone Gallery, Bruxelles; Vigelandsmuseet, Oslo; Komplot, Bruxelles; Performatik, Bruxelles og Performa, New York. Aktuelle projekter omfatter *ALL SHE LEFT BEHIND!*, et museumskøb af fire performances på Henie Onstad Kunstsenter, Høvikodden (2021-2022); en ny kommission med titlen *Er det så farlig* til Nationalmuseet,

Oslo (2022-2023); og *Vi skal ikke skrive lærebøger* (2019-2029), en ti-årig performancecyklus til projektet *Voice of Minerva* på Naturhistorisk Museum i Bergen, kurateret af Marit Paasche og bestilt af KORO – Kunst i offentlige rom Norge.

Andrea Galiazzo (f. 1983 i Padova, Italien) bor og arbejder i Oslo. Han er uddannet fra IUAV University of Venice, HISK – Higher Institute of Fine Art i Gent og Kunsthøgskolen i Oslo. For nyligt har han vist soloudstillingen *In Broad Daylight* på Trondhjems Kunstforening (2020) og *Shoes and Cigarettes* på Galleri Frychini, Oslo (2018). Han har desuden været med på gruppeudstillingerne *Drawing. The Bottom Line* på SMAK – Stedelijk Museum voor Actuele Kunst i Gent; *Avskygninger* på Kristiansand Kunsthall; *Spring Depot* på Tenthaus; *Human Touch - Tegntriennalen 2019* i Tegneforbundet og *Høstutstillingen 2022* på Kunstnernes Hus i Oslo.

Andrea Galiazzos gobelin er blevet til i samarbejde med TextielLab, The TextielMuseum's Professional Workshop. Udstillingsprogrammet på HFKD i 2020- 2022 er støttet af Holstebro Kommune, Statens Kunstfond, Færchfonden, 15. Juni Fonden og Augustinus Fonden. Derudover har udstillingen fået støtte fra Norwegian Arts and Crafts, Norwegian MFA's Support Scheme for International Craft Projects og Kunsthåndverkernes fond.